

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Santa Maria, mare de l'esperança

En el camí de l'Advent, el quart diumenge està especialment dedicat a la Mare de Déu i al seu espòs, sant Josep. En la primera lectura d'aquesta celebració eucarística escoltem la profecia d'Isaïes: «la noia que ha d'infantar tindrà un fill, i li posarà el nom d'Emmanuel, que vol dir "Déu amb nosaltres"» (Is 7,14). Aquesta profecia s'ha complert.

Els cristians estem cridats a viure i a transmetre als nostres germans que Déu, creador de l'univers, s'ha fet home en el si virginal de santa Maria per a la nostra salvació. A la lectura de l'Evangeli d'avui llegim que Jesús naixerà de Maria, esposa de Josep, fill de David. Maria, la Mare del Fill de Déu i mare nostra sempre ens dona esperança, és la figura de l'Església-mare. Max Thurian, el teòleg i cofundador de la comunitat ecumènica de Taizé, es refereix a aquesta figura en un dels seus llibres titulat *Maria, Mare del Senyor, figura de l'Església* (Edicions 62). L'Església s'emmiralla en aquesta figura. Vol ser mare i donar esperança.

La Verge Maria, afligida pels dolors del part, va omplir-se de joia en sentir i veure que Jesús era nat. Va donar a llum el Fill de Déu, el Messies tan esperat, i amb Ell, amb la seva mirada i amb la seva presència, el món es va omplir de la seva llum i esperança. Déu Pare ens ha ofert el seu Fill etern com a salvador i redemptor del món, i ha volgut que continuem la seva obra amb el guiatge de l'Esperit Sant. El Pare vol que tots visquem l'alegria de l'Evangeli. L'alegria cristiana és especialment necessària en aquestes vigílies de Nadal. Aquesta alegria no és un sentiment, sinó que és fruit de saber amb certesa que, malgrat tot, Déu no ens abandona i vol entrar en la nostra vida.

A la vida de Maria hi trobem episodis en què ella dona esperança als que l'envolten. Així, per exemple, a les noces de Canà, Maria sempre està atenta i pendent dels altres. Durant el convit percep un problema, no hi ha vi. Llavors, d'una manera natural, tracta de trobar la manera d'alleujar el neguit dels allà presents. I troba la solució recurrent a Jesús. Ell sempre és la font

de la nostra esperança. Un altre exemple impressionant, que ens commou, és quan Maria, al peu de la Creu, en la passió del seu fill, el conforta amorosament amb la confiança posada en Déu. Jesús en aquell moment s'adreça a ella i al deixeble estimat, i els proposa que siguin una nova família, una família que esdevingui llavor d'esperança en el món.

Benvolguts germans i germanes, avui els fidels cristians recordem el títol marià tan confortador de Mare de Déu de l'Esperança. Que aquests dies previs al Nadal, encara que sigui enmig d'adversitats i de crisis de tot tipus, no ens manqui la fe, l'esperança i la caritat. Treballem per fer de l'Església, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, un fogar d'esperança i de pau per al món.

ENTREVISTA

Pelegrinatge interior

XAVIER MELLONI

«Pelegrinar és posar-se en camí vers un lloc sagrat a través d'un mateix, malgrat un mateix i més enllà d'un mateix; en dirigir-nos cap a un lloc sagrat extern ens encaminem al mateix temps al santuari sagrat de nosaltres mateixos». El P. Xavier Melloni, sj, proposa «la contemplació per assolir amor en totes les coses», per tal d'arribar al veritable terme del nostre pelegrinatge.

Com evoluciona un pelegrinatge?

De les tres etapes de què consta tot pelegrinatge —la primera és la de la preparació i la segona, la de les dificultats inesperades, que fan penedir-nos d'haver iniciat l'experiència—, en destacaria la tercera: és la que ens rendim i ens posem en les mans de Déu, i no en el que havíem programat. Rendir-se no és claudicar: claudicar seria tornar a casa. En canvi, rendir-se és lliurar-se realment a Déu. Aleshores, és quan comença pròpiament el pelegrinatge.

Tothom està preparat per fer un pelegrinatge interior, inclosos els no creients?

Tot ésser humà, pel fet de ser vivent, ja és creient. Sinó, no podria respirar, perquè respirar ja és un acte de confiança en la Vida. El pelegrinatge comença quan hom sent una crida a desinstalar-se, a anar més enllà del que avui anomenem la «nostra zona de confort». Posar-se en camí és sentir aquesta crida a créixer, a deixar-se posar en qüestió, a viure a la intempèrie i sense anticipacions, confiant en una Presència que fa tres mil anys va dir a Abraham que es posés en camí.

Com a creients, la nostra vida no és de per si un pelegrinatge?

Efectivament, la vida humana mateix és el nostre veritable pelegrinatge, el sentit del qual l'anem descobrint a mesura que caminem. El que ens fa creients és obrir-nos a la Presència invisible de Déu, que sosté i guia cada pas, encara que no ho veiem. El que hem d'arribar a aprendre és a caminar de forma sagrada, de manera que cada passa esdevingui una pregària.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Som, quasi, a Nadal!

Som a les portes de Nadal, la festa que ens omple de joia i també d'esperança. La corona d'Advent, avui, és curulla de llum. La llum de Nadal també habita en nosaltres, resplendent quan Nadal és Crist que neix per ensenyar-nos la joia de servir i estimar els altres. També hi roman, quasi ofegada però viva, quan ens deixem portar pels egoïsmes i per les enveges, per les mentides i les rancúnies, per les hipocresies i les falsedats, pels abusos i violències de tota mena... La llum que ens porta l'Infant de Maria, però, és més forta i poderosa... a menys que nosaltres mateixos la rebutgem i l'apaguem amb les nostres mediocritats, pors, complicitats i defalliments.

A la lectura de l'Evangeli d'avui escoltarem: «Jesús, el Messies, va ser engendrat d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava compromesa en matrimoni amb Josep i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant» (Mt 1,18). Diumenge vinent és Nadal. Que tot estigui a punt. El pessebre amb les figures al seu lloc, disposades a significar el que volen dir; les nostres veus a punt per cantar-li nades a l'Infant; la nostra solidari-

tat convertida en una aportació econòmica o d'aliments per ajudar els més vulnerables, d'acord amb les nostres possibilitats i amb les despeses que pensem fer per Nadal; la nostra pregària demanant que ens faci homes i dones de bona voluntat com els pastors de Betlem; els més petits de tots amb la dècima ben apresada per recitar-la a l'hora de l'àpat nadalenc, pujats dalt d'una cadira. Tots disposats a caminar per cercar el germà que em necessita, amb l'esperit dels mags d'orient que no van descansar fins trobar Jesús.

Tres protagonistes d'aquest quart diumenge d'Advent. Maria, la primera, que no ofereix cap resistència a la voluntat de Déu que irromp a la seva vida, la trasbalsa amb una petició i ella l'accepta. Josep, el segon protagonista. Déu li demana que es comprometi. Ho fa perquè com diu l'Evangeli era un home bo, un home just. Jesús, el tercer, fidel al Pare, vol ser amb nosaltres per ensenyar-nos a servir i estimar. Per sempre. Per això ens va dir: «Jo soc amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món» (Mt 28, 20). Celebrem la seva vinguda. Celebrem que és amb nosaltres.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

San José, modelo de discernimiento

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer» (Mt 1,24). José respondió de forma inmediata. El ángel le ayudó a resolver el drama que le sobrevino cuando supo del embarazo de María.

José, desde que conoció la delicada situación de la Virgen, comenzó a interrogarse sobre qué debía hacer. Él, fiel israelita, conoce la ley y desea seguirla por amor al Altísimo; además, su vivencia religiosa le movía a seguir la misericordia del Señor. ¿Cómo aunarlos? Pero hay más, él ama a esta maravillosa joven, celebraba la providencia de Dios por haberla conocido y estar desposado con ella. ¿Cómo separarse de ella? ¿Cómo poder no hacerle daño? Una y mil veces se preguntaría qué significado

podría tener aquello. ¡María era la flor de la inocencia y del buen hacer! En su discernimiento, el Señor le ayuda y le encomienda la sublime misión de acoger a la Madre y dar nombre al Hijo. «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados» (vv. 20-21).

Cuando «la vida nos pone delante de situaciones que no comprendemos y parece que no tienen solución», pidamos a María, «rezar, en esos momentos, significa dejar que el Señor nos indique cuál es la cosa justa para hacer. El Señor nunca permite un problema sin darnos también la ayuda necesaria para afrontarlo» (Audencia, 26.01.22).

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38].

Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 / (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45].

Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i dr. de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dijous [Isa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2 / Lc 1,46-56].

Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabri- ni, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Divendres [Mt 3,1-4.23-24 / Sl 24 / Lc 1,57-66].

Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Dissabte [2Sa 7,1-5.8b-12. 14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79].

Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

25. □ † Diumenge vinent, Nadal del Senyor (lit. hores: 1a setmana) [Vigília: Is 62,1-5 / Sl 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2, 1-14. Dia: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20].

✚ Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

DIUMENGE IV D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel». Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor». Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

Salm responsorial (23)

R. Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / ¿Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo».

Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor».

Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel».

Salmo responsorial (23)

R. Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor.

Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios, nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados». Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.

COMENTARI

Josep també és important, al costat de Maria

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Es va tardà en la història de l'Església, a donar relleu a Josep, l'espòs de Maria, la mare de Jesús. I, potser avui, encara ens costa descobrir la personalitat i missió que ell va tenir.

Potser és massa semblant a la missió i responsabilitats que nosaltres podem tenir al llarg de la nostra vida, que sovint no tenen relleu ni en la nostra societat, ni en la història de la salvació.

Josep és l'home bo, l'home de fe que experimenta la seva petitesa davant la grandesa de la missió de Maria i de Jesús, el Messies. Josep es veu molt poca cosa. Pot preguntar-se: per què em passen i se'm demanen aquestes coses a mi? Qui soc jo? Què he fet perquè hagi d'afrontar aquesta responsabilitat que capgira els meus plans i els meus somnis?

Josep ens dona la gran imatge de l'home creient, d'ahir, d'avui i de sempre, que té els seus dubtes; creu, però no entén el que està passant, i experimenta la temptació d'abandonar la seva responsabilitat i missió. Però escolta la veu de l'àngel (la veu del missatger de Déu) que li fa sentir que es compta amb ell per a portar a terme el pla de Salvació. Josep es desperta i segueix la seva consciència, que el fa obedient als plans de Déu. Josep no deixarà mai a Maria, encara que estant amb ella es capgirin tots els seus plans.

Ell serà l'home fidel que acollirà Maria, la seva dona. I al fill que d'ella naixerà; serà el seu protector, i perquè estima per sobre de tot, encara que no entengui moltes coses.

I Maria és aquella noia jove de Natzaret, que ha rebut la missió extraordinària de portar al món el Fill de Déu (el Messies, salvador), estarà al seu costat i amb ell formaran una família cuidant i estimant el seu fill, Jesús, en el seu naixement i el seu creixement.

Ben segur que molts homes i també moltes dones, en la missió que Déu els hi confia al llarg dels seus dies, es poden sentir reflectits, i estimulats en la seva fe i la seva missió de pares i mares.

Ara que s'acosta Nadal, i que tantes vivències acostumen a tenir relleu en les nostres famílies, mirem-nos a Josep, al costat de Maria, que espera el naixement de Jesús, el Messies esperat.

AGENDA

Cantada infantil de nades a la façana del Naixement de la Sagrada Família. El proper dimarts, 20 de desembre, a les 18.30 h, la basílica de Sagrada Família oferirà una cantada infantil de nades al carrer de la Marina, davant de la façana del Naixement, que anirà a càrrec de les corals i de músics infantils de cinc escoles municipals de música de Barcelona. Les corals infantils de l'EMM Can Fargues, EMM Can Ponsic, EMM Eixample - Joan Manuel Serrat, EMM Nou Barris i EMM Sant Andreu - Mestre Pich Santasusana oferiran un repertori de nades d'arreu del món al carrer de la Marina, davant de la façana del Naixement.

Església Sant Gaietà - P.P. Teatins. El proper dimarts, 20 de desembre, a les 19.30 h, concert de Nadal a càrrec de la Coral Espíol, dirigits per Quim Maños. Concert gratuït amb aportació voluntària a favor de la «Fundación Manos Providentes». (c/ Consell de Cent, 293).

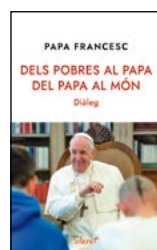
Espai d'Interioritat Francesc Palau. El proper dijous, 19 de gener, a les 19 h, tindrà lloc la con-

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

ferència «Dorothy day. La felicitat natural», a càrrec de Teresa Forcades, llicenciada en medicina, teòloga i monja benedictina. Es podrà seguir de forma presencial i telemàtica. (c/ Immaculada, 53-55).

LLIBRES

Dels pobres al Papa, del Papa al món, un recull de les preguntes que han sortit de pobres del tot el món per al Papa, i les respostes del Papa s'adrecen a tot el món. Aquest llibre de 120 pàgines, editat per Claret, és una confirmació que és el «Papa dels pobres». L'obra és una porta d'entrada cap a la seva figura.

La felicitat és amor i veritat, de Carles Maria Gri i Casas.

Aquest llibre de 54 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, en la col·lecció l'Espiga, és un recull de textos breus que descriuen la vivència de Déu de l'autor amb pensaments i experiències exposats al compàs de la vida i dins d'una atmosfera de realisme, de confiança i d'amistat. Alguns dels pensaments, per exemple, són al voltant

de l'esperança, la humiliació, la comprensió, el cristianisme dèbil, o el discerniment, entre molts d'altres.

La paraula al cor del cos. Converses amb Jean Mouttapa, d'Annick de Souza-nelle. Aquest llibre de 286 pàgines, editat per Fragmenta Editorial, vol ser un redescobrimient de la Bíblia a la llum de les mil riqueses semàntiques de la llengua hebrea i dels principis fonamentals de la psicologia de les profunditats.

La família LIKE, de Gabriella Santini. Aquest llibre de 224 pàgines, editat per Paulinas, ens parla sobre la història d'una família addicta a les noves tecnologies i, de cop, un dia, s'han de traslladar durant els mesos d'estiu a un petit poble de muntanya amb una connexió escassa. L'autora aborda de manera divertida temes actuals tan importants com els riscos de l'addicció a les xarxes socials, l'ús correcte de la tecnologia, la importància de l'amistat i el contacte amb la naturalesa.

Contes del mestre azenyat per a educadors, de Juanjo Fernández. Aquest llibre de 116 pàgines, editat per

Claret, conté sis contes adaptats, il·lustrats i reflexionats per l'autor, amb pensaments sorgits de la seva àmplia experiència com a professor, conferenciant i pare. Sis contes entranysos, enginyosos i divertits, procedents de tradicions ben diverses, que mouran a qualsevol educador a somriure i a pensar en la pròpia pràctica educativa amb afecte i agraïment.

CINEMA

Scrooge: conte de Nadal d'Stephen Donnelly. Aquesta nova pel·lícula infantil de Netflix està basada en la coneguda novel·la de Charles Dickens *Conte de Nadal*. Parla sobre la història d'un home avariós que és visitat per fantasmes la nit de Nadal per tal que pugui canviar la seva actitud i fa reflexionar a tothom sobre el veritable significat de la festa.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Santa María, madre de la esperanza

En el camino del Adviento, el cuarto domingo está especialmente dedicado a la Virgen y a su esposo, san José. En la primera lectura de esta celebración eucarística escuchamos la profecía de Isaías: «la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel» (Is 7,14). Esta profecía se ha cumplido.

Los cristianos estamos llamados a vivir y a transmitir a nuestros hermanos que Dios, creador del universo, se ha hecho hombre en el seno virginal de santa María para nuestra salvación. En la lectura del Evangelio de hoy leemos que Jesús nacerá de María, esposa de José, hijo de David. María, la Madre del Hijo de Dios y nuestra madre, siempre nos da esperanza, es la figura de la Iglesia-madre. Max Thurian, el teólogo y cofundador de la comunidad ecuménica de Taizé, se refiere a esta figura en uno de sus libros titulado *María, Madre del Señor, figura de la Iglesia* (Edicions 62). La Iglesia se refleja en esta figura. Quiere ser madre y dar esperanza.

La Virgen María, aquejada por los dolores del parto, se llenó de alegría al oír y ver que Jesús había nacido. Dio a luz al Hijo de Dios, al Mesías tan esperado, y con Él, con su mirada y su presencia, el mundo se llenó de su luz y esperanza.

Dios Padre nos ha ofrecido a su Hijo eterno como salvador y redentor del mundo, y ha querido que sigamos su obra con la guía del Espíritu Santo. El Padre quiere que todos vivamos la alegría del Evangelio. La alegría cristiana es especialmente necesaria en estas vísperas de Navidad. Esta alegría no es un sentimiento, sino que es fruto de saber con certeza que, a pesar de todo, Dios no nos abandona y quiere entrar en nuestra vida.

En la vida de María encontramos episodios en los que ella da esperanza a quienes la rodean. Así, por ejemplo, en la boda de Caná, María siempre está atenta y pendiente de los demás. Durante el banquete percibe un problema, no hay

vino. Entonces, de forma natural, trata de encontrar la manera de aliviar la inquietud de los allí presentes. Y encuentra la solución recurriendo a Jesús. Él siempre es la fuente de nuestra esperanza. Otro ejemplo impresionante que nos conmueve es cuando María, al pie de la Cruz, en la pasión de su hijo, le conforta amorosamente con la confianza puesta en Dios. Jesús en ese momento se dirige a ella y al discípulo amado, y les propone que sean una nueva familia, una familia que se convierta en semilla de esperanza en el mundo.

Queridos hermanos y hermanas, hoy los fieles cristianos recordamos el título mariano tan confortador de Virgen de la Esperanza. Que estos días previos a la Navidad, aunque sea en medio de adversidades y crisis de todo tipo, no nos falte la fe, la esperanza y la caridad. Trabajemos para hacer de la Iglesia, con la ayuda del Espíritu Santo, un hogar de esperanza y paz para el mundo.